

برای نگارش یک کتاب تاریخ فلسفه رویکردهای مختلفی وجود دارد. رایج‌ترین روش نگارش این گونه کتاب‌ها، روایت فلسفه به ترتیب تقدم و تأخیر فیلسوفان است. تاکنون سه کتاب تاریخ فلسفه به فارسی ترجمه شده و در دسترس مخاطبان قرار گرفته است (البته آثار دیگری نیز ترجمه شده که عمومیت نیافته است).

نخستین کتاب تاریخ فلسفه به زبان فارسی، کتاب تاریخ فلسفه تألیف برتراند راسل است که در سال‌های پیش از انقلاب به فارسی منتشر شد و پس از ترجمه سایر کتب تاریخ فلسفه از رونق افتاد و امروزه کمتر مورد مطالعه و ارجاع قرار می‌گیرد.

کتاب دیگر دوره نه جلدی تاریخ فلسفه، نگارش فردیک کاپلستون^۱ است که به طور کامل به فارسی ترجمه شده و از شیوه روایت پیش‌گفته استفاده می‌کند. ضعف عمدۀ این کتاب در آن است که تمامی بخش‌های آن توسط یک نفر به نگارش در آمده و از این رو عمق و سطح مطالب آن در پرداخت به موضوعات یکسان نیست. به گونه‌ای که قوت و ضعف نویسنده در احاطه به موضوعات در نحوه پرداخت او به آنها کاملاً مشهود است. مشکل دیگر این کتاب آن است که به دلیل زمان نگارش، از جریان‌های فلسفی آلمانی در نیمة اول قرن بیستم و نیز فیلسوفان تحلیلی در نیمة دوم قرن بیستم اثری در آن نیست و تنها در جلد نهم به فیلسوفان قرن بیستم فرانسوی اشاره شده است.

تاریخ فلسفه دیگر، اثر امیل بربیه^۲ است. اصل این کتاب به زبان فرانسوی بوده و تاکنون سه بخش از این کتاب هفت بخشی به فارسی ترجمه شده است: بخش‌های یونانی و رومی، دوره قرون وسطی (ترجمه و تلخیص) و قرن هفدهم. این کتاب نیز عاری از ایرادهای کتاب قبلی نیست. گرچه به نظر می‌رسد با توجه به تأثر زمانی نگارش کتاب کاپلستون و نیز تفصیل بیشتر آن در پرداخت به مطالب، کتاب کاپلستون از انتقام بیشتری برخوردار باشد.

تاریخ فلسفه دیگری که البته هنوز به فارسی ترجمه نشده، ولی نسخه انگلیسی آن در اختیار محققان فلسفه قرار دارد، دوره ده جلدی است که توسط انتشارات راتچ منتشر شده و از همین رو به تاریخ فلسفه راتچ شناخته می‌شود. مجلدات اول تا دهم این کتاب به ترتیب موضوعات زیر را شامل می‌شود: از آغاز تا افلاطون، از ارسطو تا آگوستین، قرون وسطی، رنسانس و قرن هفدهم، تجربه‌گرایی انگلیسی و روشنگری، عصر ایدالیسم آلمانی، قرن نوزدهم، فلسفه قاره‌ای قرن بیستم، فلسفه علم، منطق و ریاضیات در قرن بیستم و در نهایت فلسفه معنا معرفت و ارزش در قرن بیستم.

از نقاط قوت این کتاب در مقایسه با کتاب‌های پیش‌گفته آن است که هر فصل آن توسط یک نفر متخصص در آن زمینه

تاریخ جدید فلسفهٔ غرب

مصطفی زالی

آنتوونی کنی^۳ است. آنتونی کنی (۱۹۳۱) یکی از چهره‌های برجسته و متمایز فلسفی در دنیای انگلستان زبان است. حوزه‌ی عالیق پژوهشی او وسیع بوده و فلسفه ذهن، فلسفه باستان و قرون وسطی، فلسفه ویتنگشاین و فلسفه دین را دربرمی‌گیرد. او استاد دانشگاه آکسفورد بوده و تاکنون بیش از چهل جلد کتاب در حوزه‌های گوناگون فلسفه و تاریخ از خود منتشر کرده است. از آثار او می‌توان به دکارت (۱۶۴۸)، پنج روش قویس توماس آکوئیناس در اثبات وجود خدا^۱ (۱۶۵۹)، ویتنگشاین (۱۹۷۳)، اخلاق ارسطوی: پژوهشی در نسبت میان اخلاق ائدووس و اخلاق نیکوماخوس ارسطو^۲ (۱۹۷۸)، خدای فیلسوفان (۱۹۷۹)، ایمان چیست؟ گفتارهایی در فلسفه دین^۳ (۱۹۹۲) و فرغه: مقدمه‌ای بر بنیانگذار فلسفه تحلیلی مدرن^۴ (۱۹۹۵) اشاره کرد. از میان آثار او، کتاب ایمان چیست؟ در سال ۱۳۸۸ با ترجمه خانم اعظم پویا توسط انتشارات هرمس به زبان فارسی منتشر شده است.

از دیگر آثار او می‌توان به کتاب تک جلدی تاریخ مختصراً مصوب فلسفه غرب^۵ اشاره کرد که در سال ۱۹۹۷ توسط انتشارات بلکول منتشر شده و روایت تاریخ فلسفه از پیشاور اطیان تا ویتنگشاین را دربرمی‌گیرد.

مجلدات چهارگانه‌ی تاریخ فلسفه با عنوان تاریخ جدید فلسفه غرب^۶ در فاصله‌ی میان سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۷ توسط انتشارات آکسفورد منتشر شده است. عنوانین این مجلدات به ترتیب عبارتند از فلسفه باستان (۲۰۰۴)، فلسفه قرون وسطی (۲۰۰۵)، طلوع فلسفه مدرن (۲۰۰۶) و فلسفه در جهان مدرن (۲۰۰۷). از امتیازات این اثر می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: این کتاب پس از چندین دهه از نگارش تاریخ فلسفه کاپلستون، نخستین نگاشته شده و از این که توسط یک نویسنده نگاشته شده و از این رو سیاق سخنی واحد دارد. بنابر ادعای نویسنده

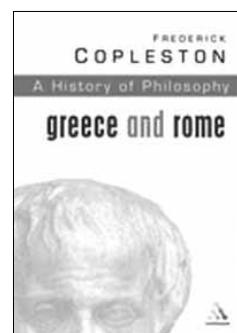
برای استفاده دانشجویان دوره کارشناسی مناسب است و نیز هر کس که علاقه‌ای به موضوعات فلسفی دارد بدون دانش فلسفی قبلی می‌تواند از آن بهره جوید. همچنین کنی به عنوان نویسنده این کتاب در هشتاد و دهه زندگی خود و پس از سال‌ها پژوهش در حوزه‌های گوناگون فلسفی به نگارش این اثر پرداخته است و از این رو می‌توان آن را اثر دوره پختگی او به حساب آورد.

به تصریح کنی، مخاطبانی که او برای این کتاب در ذهن داشته، دانشجویان سال دوم و یا سوم مقطع کارشناسی هستند. البته با توجه به آنکه برخی از غیرمتخصصان نیز ممکن است به خواندن تاریخ فلسفه پردازند، در نگارش این کتاب سعی شده آشنایی کامل با اصطلاحات و روش‌های فلسفی معاصر مفروض

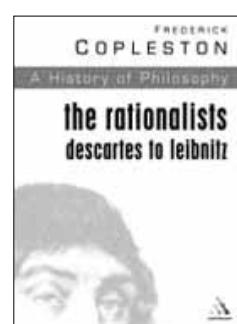
نگاشته شده است. به طور مثال در جلد دوم چهار فصل به ارسسطو اختصاص داده شده و هر فصل توسط یکی از محققان برجسته آن موضوع نوشته شده است (فلسفه طبیعت ارسطو، منطق و متأفیزیک و ارسطو، زیبایی‌شناسی و علم‌النفس ارسطو، اخلاق و سیاست ارسطو). همین مسأله باعث شده که این کتاب در مقایسه با کتب قبلی از دقت و اتقان بیشتری برخوردار بوده و نیز حق هر فیلسوف بهتر ادا شود.

از دیگر امتیازات این کتاب آن است که در سه جلد آخر آن به جریانات اصلی فلسفه قرن بیستم در هر دو جریان تحلیلی و قاره‌ای اشاره شده است.

این کتاب نیز مانند کتب گذشته از شیوه روایت تاریخی

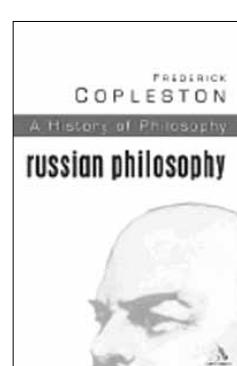
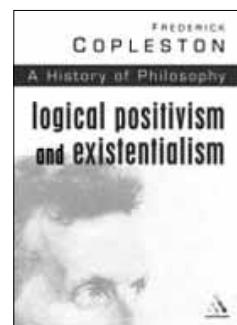
کتاب دیگر دوره‌نه جلدی تاریخ فلسفه، نگارش فردریک کاپلستون است که به طور کامل به فارسی ترجمه شده و از شیوه روایت پیش‌گفته استفاده می‌کند. ضعف عمدۀ این کتاب در آن است که تمامی بخش‌های آن توسط یک نفر به نگارش در آمده و از این رو عمق و سطح مطالب آن در پرداخت به موضوعات یکسان نیست. به گونه‌ای که قوت و ضعف نویسنده در احاطه به موضوعات در نحوه پرداخت او به آنها کاملاً مشهود است. مشکل دیگر این کتاب آن است که به دلیل زمان نگارش، از جریان‌های فلسفی آلمانی در نیمه اول قرن بیستم و نیز فیلسوفان تحلیلی در نیمه دوم قرن بیستم اثری در آن نیست و تنها در جلد نهم به فیلسوفان قرن بیستم فرانسوی اشاره شده است.

به تفکیک فیلسوفان استفاده می‌کند. گرچه بخش‌هایی از جلد نهم و تمام جلد دهم به روایت موضوعات اصلی فلسفه تحلیلی (معرفت‌شناسی، اخلاق، فلسفه زبان، متأفیزیک، فلسفه سیاسی و ...) می‌بردازد. مجلدات این کتاب در میان سال‌های ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۹ میلادی یعنی دهه آخر قرن بیستم منتشر شده است.

البته باید توجه داشت که تمامی این کتب، صرفاً روایت فلسفه در سنت غربی آن است و در آنها جز اشاره‌ای مختصراً به سنت فلسفه اسلامی از جهت تأثیر آن بر اندیشه فیلسوفان متأخر قرون وسطی، وجود ندارد.

یکی از آثار متأخر در تاریخ فلسفه دوره چهار جلدی نگاشته

خواشایند نباشد؛ مسائلهای که ادعای او لیه کنی را مبنی بر نگارش کتاب برای دانشجویان سال دوم و سوم دوره کارشناسی و نیز علاقهمندان غیرمتخصص فلسفه با چالش روپرور سازد.

این کتاب پس از چندین دهه از نگارش تاریخ فلسفه کاپلستون، نخستین تاریخ فلسفه است که توسط یک نویسنده نگاشته شده و از این رو سیاق سخنی واحد دارد.

افلاطونیان رنسانس ادامه می‌باید. در این دو فصل بخش‌هایی به فیلسوفان مسلمان و یهودی، ابن‌سینا و پیروان او، ابن‌رشد و موسی بن میمون اختصاص داده شده است. فصل‌های سوم تا نهم به موضوعات منطق و زبان، معرفت، فیزیک، متافیزیک، نفس و روح، اخلاق و خدا اختصاص دارد. نویسنده در مقدمه این جلد اشاره می‌کند که به دلیل عدم آشنایی با زبان عربی در مطالعه فلسفه اسلامی عمیقاً و امداد دیگران است. او در جریان نگارش این کتاب به شدت متأسف شده است که تواند آثار ابن‌سینا را به زبان لاتین بخواند، آثاری که از نظر او ناب و تأثیرگذار بوده است. نویسنده در مقدمه می‌گوید یک تاریخ فلسفه غرب در قرون وسطی باید شامل فیلسوفانی باشد که غربی به معنای مدرن کلمه نیستند، زیرا حدود عقلانی اروپای لاتین قرون وسطی تحت تأثیر جهان اسلام و اقلیت‌های ساکن در اروپاست؛ بنابراین این کتاب شامل اشاراتی به فیلسوفان مسلمان و یهودی در گسترهای است که آنها در جریان اصلی تفکر غربی وارد شده‌اند و نه ارزش ذاتی فلسفه خودشان.

عنوان جلد سوم این کتاب «طلوع فلسفه مدرن» است که در آن کنی به روایت دلکش ظهور ایده‌های اصلی و نظامهای عقلانی که تفکر غربی را شکل داده از اوایل قرن شانزدهم تا اوایل قرن نوزدهم می‌پردازد. کنی به سیاق دو جلد قبل بیانی

گرفته نشده و اثری شفاف و به اندازه کافی روش نگاشته شود که حتی برای کسانی که تاریخ فلسفه را جهت اطلاع و تنواع نیز می‌خوانند مفید واقع شود.

کنی مقدمه جلد نخست کتاب خود را با این پرسش آغاز می‌کند: چرا کسی باید تاریخ فلسفه را بخواند؟ سپس در پاسخ می‌گوید: دلایل گوناگونی وجود دارد که در دو دسته قرار می‌گیرد: فلسفی و تاریخی. ما ممکن است فیلسوفان بزرگ گذشته را مطالعه کنیم تا به درک روش درونمایه جستارهای امروزی فلسفی دست یابیم. یا ممکن است بخواهیم مردمان و دانشمندان گذشته را فهم کرده و فلسفه آنها را بخوانیم تا فضای مفهومی ای را که در آن اندیشه و عمل کردۀاند فراچنگ آوریم. ما ممکن است فلاسفه اعصار دیگر را مورد مطالعه قرار دهیم تا فهم مسائل فلسفی مستمر را برای ما تسهیل کند و یا ورود کامل‌تری به دنیای عقلانی عصر قیمی داشته باشیم. من امیدوارم که در این تاریخ فلسفه از آغاز تا عصر حاضر، به پیشبرد هر دو هدف دست یابیم، که البته با طرق گوناگون و روش‌های مختلف صورت می‌گیرد.

شیوه نگارش این اثر تلفیقی از دو روش موضوع محور و فلسفه محور است. به طوری که در هر جلد ابتدا چند فصل به شرح نظرات فیلسوفان مهم آن عصر به ترتیب تاریخی اختصاص داشته و فصل‌های متأخر کتاب به بیان موضوعات مهم فلسفی آن عصر می‌پردازد.

جلد نخست این کتاب در ۳۴۱ صفحه منتشر شده و به روایت تاریخ فلسفه از فیثاغورس تا آگوستین می‌پردازد. فصل اول این جلد به فیثاغورس تا افلاطون و فصل دوم آن به ارسطو تا آگوستین اختصاص دارد. در این دو فصل او مسامحته‌های تالس ملطی، پارمنیدس، آناکسیمیندر، فیثاغورس، سقراط، افلاطون، ارسطو، سیسرون و آگوستین را در اندیشه فلسفی به اجمال شرح می‌دهد. فصل‌های سوم تا نهم این جلد نیز به موضوعات منطق، معرفت‌شناسی، فیزیک، متافیزیک، روح و نفس و خدا می‌پردازد. بخش دوم که به بررسی موضوعی اختصاص دارد، روایت تطور تاریخی موضوعات فلسفی در عصری است که این کتاب به آن اختصاص دارد. به عنوان مثل در فصل چهارم با عنوان «معرفت و محدودیت‌های آن: اپیستمولوژی»، نویسنده بررسی را از موضع پیشاسفراطیان آغاز کرده و سپس به سقراط، ثئایتتوس افلاطون، ارسطو، معرفت‌شناسی اپیکوری، معرفت‌شناسی رواقی، شکاکیت آکادمیک و شکاکیت پیرونی می‌پردازد. به عبارت دیگر این کتاب از سویی روایت تاریخی فلسفه و از سوی دیگر روایت تاریخی موضوعات فلسفی در قالب اندیشه‌های فلسفه اسلامی است. چنین روش بیانی گرچه می‌تواند برای کسانی که بخواهند یک نگاه تطبیقی و انتقادی از سیر اندیشه‌های فلسفی پیدا کنند، مفید واقع شود، ولی شاید برای مبتدیان فلسفه که تمایل اولیه آنها مطالعه‌ی فلسفه به صورت فرد محور و فلسفه به فیلسوف باشد چندان

به تصریح کنی، مخاطبانی که او برای این کتاب در ذهن داشته،
دانشجویان سال دوم و یا سوم مقطع کارشناسی هستند. البته با توجه به آنکه
برخی از غیرمتخصصان نیز ممکن است به خواندن تاریخ فلسفه پردازند،
در نگارش این کتاب سعی شده آشنایی کامل با اصطلاحات و روش‌های فلسفی معاصر
مفروض گرفته نشده و اثری شفاف و به اندازه کافی روشن نگاشته شود که حتی
برای کسانی که تاریخ فلسفه راجه‌ت اطلاع و تنوع نیز می‌خوانند مفید واقع شود.

آنتونی کنی (۱۹۳۱) یکی از چهره‌های برجسته و متمایز فلسفی در دنیای انگلستان زبان است.
حوزه‌ی عالیق پژوهشی او وسیع بوده و فلسفه‌ی ذهن، فلسفه‌ی باستان و قرون وسطی،
فلسفه‌ی ویتنگشتاین و فلسفه‌ی دین را دربرمی‌گیرد. او استاد دانشگاه آکسفورد بوده و
تاکنون بیش از چهل جلد کتاب در حوزه‌های گوناگون فلسفه و تاریخ
از خود منتشر کرده است.

باید توجه داشت که هدف عمده کنی در این کتاب آن است
که زمینه تاریخی هر موضوع و نیز تطورات بعدی آنها را به
اختصار عرضه کند، و از این رو توجه کمی به شرح براهین هر
فلسفه‌ی فیلسوف به طور خاص صورت گرفته است. بنابراین در این کتاب
کمتر با تحلیل انتقادی براهین فلسفی مواجه می‌شویم. به اذعان
بسیاری از ناقدان این کتاب بهترین کتاب تکنویسندهای در
تاریخ فلسفه غرب است که از کتاب کاپلستون روانتر و از کتاب
راسل منصفانه‌تر نگاشته شده است. البته این کتاب به دلیل حجم
آن ضرورتاً نمی‌تواند تمامی فیلسوفان را مورد بحث قرار دهد و
نویسنده به انتخاب کسانی روی آورده که از نظر او در تکوین
اندیشه‌ی فلسفی تأثیر بیشتری داشته‌اند.

پی‌نوشت‌ها

1. Fredrick Copleston.
2. Emile Brehier.
3. Anthony Kenny.
4. The Five Ways: St. Thomas Aquinas' Proofs of God's Existence.
5. The Aristotelian Ethics: A Study of the Relationship between the Eudemian and Nicomachean Ethics of Aristotle.
6. What is Faith?: Essays in the Philosophy of Religion.
7. Frege: An Introduction to the Founder of Modern Analytic Philosophy.
8. An illustrated brief history of western philosophy.
9. A New History of Western Philosophy.

مقدماتی از متفکران تأثیرگذار غربی ارائه می‌دهد. فیلسوفی چون
رنه دکارت که به طور سنتی به عنوان بنیانگذار فلسفه مدرن
شناخته می‌شود، فیلسوفان برجسته انگلیسی از قبیل هابز، لایک
و هیوم و متفکران برجسته عقل‌گرا مانند اسپینوزا، لایب نیتس
و هگل و البته قله فلسفه مدرن ایمانوئل کانت که شاید بیش
از سایرین در تکوین فلسفه مدرن مؤثر بوده باشد. پس از این
بیان تاریخی، کنی به روایت موضوعی فلسفه بازمی‌گردد: معرفت،
فیزیک، متأفیزیک، نفس و بدن، اخلاق، فلسفه‌ی سیاسی و خدا
عنوانی فصل‌های موضوعی کتاب هستند.

جلد چهارم کتاب شرح تاریخی فلسفه غرب از اوایل قرن
نوزدهم تا پایان قرن بیستم است. درخش نخست کتاب، کنی
شرحی از متفکران اصلی این دوره در زمینه تاریخی شان ارائه
می‌دهد. در این بخش فیلسوفان برجسته قاره‌ای از شوپنهاور،
کیکگارد و نیچه تا هیدگر؛ سارتر و دریدا، فیلسوفان پراگماتیست
مانند پیرس و ویلیام جیمز که سنت متمایز فلسفه آمریکایی
را بنیان نهادند؛ مارکس، داروین و فروید و در نهایت فرگه،
ویتنگشتاین و راسل به عنوان فیلسوفان تحلیلی نسل اول مورد
بحث قرار می‌گیرند. بخش دوم کتاب نیز مانند گذشته به بررسی
تاریخی مسائل فلسفی اختصاص دارد که عنوانی آن عبارتند از:
منطق، زبان، معرفت‌شناسی، متأفیزیک، فلسفه‌ی ذهن، اخلاق،
زیبایی‌شناسی، فلسفه‌ی سیاسی و خدا.

مروری بر عنوانی بحث‌های موضوعی که بخش دوم هر
جلد را تشکیل می‌دهد می‌تواند تصویری از ثبات و ظهور مسائل
فلسفی را فراهم سازد. به عنوان مثال خدا محور بحث فیلسوفان
در تمامی ادوار بوده است، ولی زیبایی‌شناسی تنها در جلد آخر
موربد بحث قرار می‌گیرد.